

1

☪ PANSTVO ČIERNYCH PUSTATÍN

Prichádzali z podzemia, valili sa spod čiernych skál a Kyun ich mal zastaviť.

Musel, no nedokázal to.

Apiru, lúpežníci a vandali z oblastí večného šera, sa nebadane presúvali lávovými tunelmi, aby rabovali a drancovali mestá, osady, bane a karavány Oregdomu.

Tunely pretkávali bazaltovú plošinu Čiernych pustatín. Ibaže panstvo bolo príliš zdecimované nato, aby Kyun ako jeho správca dokázal povolať dostatok vazalov. A príliš zbedačené nato, aby platil žoldnierov.

Od porážky nájazdníkov závisela jeho časť – alebo aspoň to, čo z nej zostalo – i samotný život. Tunely teda vlastnoručne ničil alebo v nich na Apiru poľoval. Z podzemia už takmer ani nevychádzal, ale ani to nestačilo. Neobjavených tunelov bolo ešte stále priveľa.

Volakedy dúfal, že keď klesne najhlbšie, karta sa konečne obráti. *Cesta z úplného dna vedie len a len hore*, opakoval si optimisticky.

Teraz mal dojem, že sa doň zavrtava.

Stal sa realitom.

Príčinu náhleho náporu Apiru tušil. Nateraz však bola príliš vzdialená. Sedela na rohatom tróne v panstve Malého mora a niesla meno, ktoré toľkokrát preklínal.

„Deberovi moja potupa nestačí, usiluje o môj život,“ povedal pobočníčke Menyane. Zdôveril sa jej, že ak nájazdníkov čoskoro nezastaví, toto zlyhanie spečatí jeho osud.

Čiernovláska sa ohradila: „Pracovala som na tom,“ vyhlásila a Kyuna odviedla do hangára susediaceho s jeho sídlom, aby mu predstavila nové senzory, ktoré napojila na nepoužívaný lietajúci stroj awyon. „Merajú nepatrné gravitačné anomálie podzemia. Apiru sa už neskryjú, zmapujeme každý tunel, ktorý by mohli využívať,“ vysvetlila s hrdosťou v hlase. Potom upriamila jeho pozornosť na stroj hneď vedľa. „Upravila som aj jedno z baníckych razidiel. Vďaka aktuálnemu výkonu vrtáka sa s ním prevrátame tak hlboko, ako bude treba.“

Kyun prechádzal zrakom od jedného upraveného stroja k druhému. „To je také skvelé,“ žasol, „že ak sa o tom niekto dozvie, naisto tá popraví.“

„Môže to byť obrovský chrám alebo monumentálna hrobka,“ uvažovala Menyana, keď holografická projekcia vykreslila štruktúru, ktorú popri stovke tunelov odhalilo mapovanie podzemia. Symetrický lúčovitý tvar naznačoval, že nejde o prázdnu magmatickú komoru. Svoje veľké zelené oči zaborila do Kyuna a nenápadne poznamenala: „Prevrátame sa k nej za menej ako dve hodiny.“

Kým ona sedela za ovládacím panelom awyonu, Kyun stál vedľa nej. S rukami za chrbtom pozorne skúmal projekciu, no nadšenie držal na uzde: „V panstve máme primálo paliva na to, aby sme ho míňali na výlety.“

Dokiaľ ešte uvažoval pokojne, neisté prínosy mu nestáli za isté straty.

Menyana ukázala na nadložie. „Na štruktúre spočíva tak veľa lávových prúdov, že tá vec tam musí byť tisícročia.“

Kyuna však zaujalo čosi celkom iné: „Apiru ju určite nevyužívajú. Pozri, nenapájajú sa na ňu žiadne tunely.“

„O to ide!“ od nadšenia zvýšila hlas a oboma rukami ukázala na holoprojekciu. „To znamená, že stavbu nik nevykradol. Možno skrýva poklady. Uhlík, meď, zlato alebo Meneswa vie, aké iné cennosti! Ak je moja predtucha správna, budeš si môcť dovoliť zaplatiť toľko žoldnierov, že lávové tunely zapcháš ich telami.“

Menyana sa obvykle nadchla za nich oboch. Teraz sa však nadchol aj Kyun. Naďalej strnulo stál a zamyslene hypnotizoval holoprojekciu, no na okamih...

... na okamih sa mu prehĺbili vrásky okolo očí.

On jasal.

Teraz uvažoval rozrušene, takže neisté prínosy mu pripadali menej neisté, isté straty menej isté a menej stratové. A ako vždy, keď mu rozrušením potemnela myseľ, veril, že sa na problém díva celkom jasne.

Potom sa zarazil. „V podstate ma nabádaš, aby som sa stal vykrádačom.“

„Nikto nehovorí, že poklady nemôžeš jedného dňa vrátiť,“ vyňašla sa Menyana. „Povedzme aj s úrokmi.“

Ešte toho istého štandardného dňa zasadli do upraveného baničkeho razidla. Vrták v jeho prednej časti polahky prerazil bazaltové súvrstvia a po nečakanom zápolení aj povrch podzemnej štruktúry. Potom sa preskupil na cuciak a dovnútra vpíchol transportné kapsuly s Kyunom a Menyanou. Vajcovité objekty vyše sto metrov pozvoľna klesali, až sa dotkli podlahy a roztvorili.

Z kapsúl vykročili so žiarou v zreničkách – okolie skúmali druhým zrakom, očným implantátom, ktorého projekcie dopĺňali ich vlastné videnie. Teraz vďaka jeho senzorum uvideli úplne všetko, čo zostalo ľudským i neludským očiам tisícročia skryté.

„Nič!“ zdúpnela Menyana. „Do bohov, vôbec nič!“

Prázdnotu obrej sály narušoval len neforemný podstavec nesúci kostru humanoida. Ležala na ňom bez milodarov, bez oblečenia, len s čudesnou škraboškou bez otvorov na oči, voľne položenou na lebke.

Bojovník si deaktivoval druhý zrak. „Dreugos to bral!“ vyštekol. „Len spráchnivené kosti a jedna haraburda!“

Kyuna nebolo ľahké viditeľne nadchnúť. Ale viditeľne ho nasať, s tým životné okolnosti veľa práce nemali. Obzvlášť nie v posledných rokoch.

„Počkaj,“ požiadala ho Menyana, keď sa otáčal späť k transportnej kapsule. Zreničky mladej ženy naďalej žiarili.

Zastal, až keď ho chytila za dľaň. „Plytvali sme palivom, chceš plytvať aj časom?“

„Tamtá maska.“

„Podľa druhého zraku ide o guču bezcennej rovnorodej hmoty,“ odsekol. „Nie je na nej vôbec nič zaujímavé.“

Doširoka roztvorila oči. „Fascinujúce, že?“ povedala a vydala sa k podstavcu.

Nespokojne zavrčal, ale nechal ju. Už dávno nebola iba jeho vazalka.

Keď sa Menyana priblížila k podstavcu, kostrou otriasol elektrický výboj. Nasledovala tlaková vlna. Dvojicu odhodila do diaľky, mŕtvolu na podstavci sa rozpadla na prach.

Čiernovláska po krátkom zastonaní informovala: „Prišlo to z artefaktu.“

Bojovník bol z tej informácie vo vytržení. Skočil na nohy a namiesto Menyany kráčaľ k podstavcu on.

„Chcem artefakt lepšie preskúmať,“ naliehala naňho. „Prosím, neunáhlime sa.“

Zrýchli. A keď sa priblížil, priložil si dlaň k hrudi. Tak ako Menyane, cez otvor v uniforme mu vystupoval červený článkovaný útvar, takzvaný rubín. Objekt sa rozžiaril a na rovnošate na okamih rozsvietil spleť tenučkých vláken, čím aktivoval do látky vtkaný pancier.

Kyun už stál pri podstavci. Ďalšia tlaková vlna neprišla.

Menyana si spomenula, ako svojomu niekdajšiemu učiteľovi odôvodnila rozhodnutie vstúpiť do Kyunových služieb. „Rozvaha a rozum mu vyniesli funkciu steragosa na výpravách nášho najväčšieho bojovníka,“ argumentovala.

„Áno, isteže,“ povedal vtedy jej učiteľ. „Ale čo z toho Kyuna zostalo?“

„Ani len nepomysli na niečo nerozvážne alebo nerozumné!“ hovorila Kyunovi teraz.

Poslúchol. Na nič také nepomyslel.

Rovno to vykonal.

Čo z toho Kyuna zostalo? preblyso jej myslou v okamihu, keď si masku priložil na tvár.